

Sygn. akt II Cz 785/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: Aleksandra Żurawska (spr.)

Sędziowie: Jerzy Dydo

Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia strony pozwanej (...) S.A. w W. na pkt postanowienie Sądu Rejonowego w K.z dnia 17 czerwca 2019r., sygn. akt (...) uzupełnionego postanowieniem z dnia 17 lipca 2019r, sygn. akt (...)

w sprawie z powództwa A. W.

o zapłatę

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt II w ten sposób, że zasądzić od powoda A. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 3.617zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej 262 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w sprawie pod sygn. akt (...), zaś w pkt II postanowił nie obciążać powoda A. W. kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą szczególne przesłanki opisane w treści art. 102 k.p.c., które zwalniają powoda przegrywającego sprawę z obowiązku zapłaty kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej. Zdaniem Sądu Rejonowego powód zbywając swoje roszczenie nie miał świadomości, że nabywca wierzytelności nie w swoim, a w jego imieniu będzie występował do Sądu. Sąd zważył, iż powód nie udzielił świadomie pełnomocnictwa osobie, która wniosła pozew w przedmiotowej sprawie.

Powyższe postanowienie strona pozwana zaskarżyła co do pkt II, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i nieobciążenie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez stronę pozwaną pomimo braku okoliczności szczególnego wypadku oraz w oparciu o okoliczności niewystępujące na gruncie przedmiotowej sprawy, a także naruszenie art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie pomimo, że pozwany wdał się w spór oraz poniósł koszty obrony, a w świetle orzeczenia kończącego sprawę jest stroną wygrywającą spór z powodem w całości. W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły okoliczności wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Pozew bowiem nie został wniesiony przez nabywcę wierzytelności, lecz przez samego powoda zastępowanego przez pełnomocnika procesowego. Jednocześnie skarżący podniósł, iż w toku postępowania nie zostało ustalone czy powód faktycznie udzielił umocowania pełnomocnikowi procesowemu, czy też

doszło do ewentualnego przestępstwa. Ponadto skarżący wskazał, iż nie sprzeciwia się cofnięciu pozwu przez powoda ani umorzeniu z tej przyczyny postępowania, jednocześnie podkreślając, iż zaniechanie obciążenia powoda kosztami poniesionymi przez pozwanego jest niezgodne z zasadą słuszności i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na jego rzecz kwoty 3617zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a także zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania wyłącznie na twierdzeniach powoda A. W. zgłoszonych na rozprawie w dniu 17 czerwca 2019r. W trakcie przesłuchania powód podniósł, iż „nie przypomina sobie, aby ustanawiał pełnomocnika w niniejszej sprawie”, a ponadto że „nie jest mu znany adwokat P. W.”. Wskazał również, iż dochodzona pozwem wierzytelność została przez niego zbyta, dlatego nie zamierzał wytaczać przedmiotowego powództwa.

Podkreślić należy w tym miejscu, iż działanie pełnomocnika nienależycie umocowanego stanowi przyczynę nieważności postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.), a zatem Sąd drugiej instancji musiał zająć stanowisko w tym zakresie. Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej.

W niniejszej sprawie adwokat P. W. wraz z pierwszą czynnością procesową, którą było wniesienie pozwu dołączył uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa udzielonego mu przez powoda. Pełnomocnictwo datowane jest na dzień 28 lutego 2019 r. (data poświadczenia zgodności z oryginałem – 19 marca 2019r.), z formalnego punktu widzenia pełnomocnik był więc uprawniony do wniesienia pozwu w dniu 20 marca 2019 r. Należy również zauważyć, że charakter podpisu powoda pod pełnomocnictwem wykazuje daleko idące prawdopodobieństwo autentyczności – porównując go chociażby z podpisem powoda na znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy zwrotnych potwierdzeniach odbioru korespondencji ((...)). Ponadto powód nie podniósł zarzutu, że jego podpis pod pełnomocnictwem został sfalszowany. W takiej sytuacji skoro Sąd dysponował prawidłowym formalnie pełnomocnictwem dołączonym do pozwu nie miał podstaw by uznać, że pozew został wniesiony przez osobę nieuprawnioną. Zwłaszcza, że po wniesieniu przez stronę pozwaną odpowiedzi na pozew, pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 14 maja 2019r w dalszym ciągu podtrzymywał powództwo. Na marginesie należy już tylko wskazać, iż powód nie przedstawił również Sądowi jakichkolwiek dowodów (w postaci dokumentów) na potwierdzenie jego twierdzeń dotyczących zbycia wierzytelności stanowiącej przedmiot pozwu.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, powód cofający pozew jest traktowany jako przegrywający proces, chyba że cofnięcie pozwu jest wynikiem zaspokojenia roszczenia przez pozwanego. W przedmiotowej sprawie powód skutecznie cofnął pozew na rozprawie w dniu 17 czerwca 2019r. Z tego też względu jako strona przegrywająca sprawę obowiązany był zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego. Strona pozwana wniosła o zasądzenie kosztów procesu od strony przeciwnej już w odpowiedzi na pozew z dnia 2 maja 2019r. (k.(...)). Skoro zatem cofnięcie pozwu przez powoda równoznaczne jest z przegraniem przez niego procesu, powinien on zwrócić stronie pozwanej koszty postępowania jakie przeciwnik musiał ponieść w celu obrony swych praw.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd Okręgowy zważył, iż w realiach przedmiotowej sprawy nie zaistniały przesłanki przemawiające za zastosowaniem przez Sąd pierwszej instancji szczególnego rozwiązania, wyrażonego w art. 102 k.p.c., będącego odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, skutkującym nieobciążeniem powoda kosztami strony pozwanej.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie (pkt I), a o kosztach postępowania zażaleniowego (pkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art.

391 § 1 kpc, art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

(...)